

“Ja no es veuen intocables”

“És propi de l'ésser humà relaxar-se una mica. Si no es fa l'esforç de recordar què ens ha fet tenir aquest èxit, els passaran per sobre”, diu sobre els quarts de final entre l'Avenida, a qui dona cert avantatge psicològic, i l'Spar Girona

“Ja no es veuen intocables”.

Mar Rovira (Barcelona, 1975) és una de les bases de referència del bàsquet estatal, amb 12 temporades en la Lliga Femenina que van acabar en l'Avenida el 2009 –havia començat el curs en el Sedis– i en l'Uni pels quatre primers partits del club en la màxima categoria per la lesió de Kiesha Brown. L'ara comentarista de les transmissions de Teledeporte, que també havia jugat a Inca, l'Hospitalet, Barcelona, Vilagarcía de Arousa, les Canàries, Lleó i Saragossa, analitza els seus dos últims equips abans d'acabar en el Navarra de la LF2.

Exjugadora i psicòloga esportiva. Com veu l'eliminatòria? Hi arriben

des de dos llocs i moments diferents. L'Avenida venia de fer un bàsquet espectacular, es mostrava intractable fins a les dues derrotes i aniran com lleons ferits: creuen, i s'ho han guanyat, que el lloc és seu i els pertany. Anar a vida o mort els dona un cert avantatge en l'àmbit psicològic. I l'Uni ve d'un equip en construcció: l'Alfred està fent una gran feina, increïble, l'esforç és molt gran i han tingut aquest premi, meravellós. És propi de l'ésser humà, després d'un gran esforç i una gran victòria, inconscientment relaxar-se una mica. Si no es fa l'esforç de recordar d'on venim i què ens ha fet tenir aquest èxit i tornar a acceptar que hem de patir i esforçar-nos 10 vegades més, si no hi ha aquest esforç, patiran i els passaran per sobre. I dos partits en tres dies? Segur que l'Alfred, que és molt estrateg, vaig estar tres anys amb ell en el Barça i va ser una gran experiència i el conec molt, ja haurà establert que aquesta bombolla era un dels seus grans objectius. Ha treballat la base i ara mirarà de sorprendre-les dimecres. I si no pot, divendres. L'Uni acumulava tres derrotes seguides amb l'Avenida fins a la copa i, l'any de la lliga, en feia gairebé tres que no les guanyaven. Allibera haver-les superat ara? És clar, per això ens apassiona tant l'esport. Hem de veure de quin caràcter estan fetes: haver guanyat la copa i com ho van fer si tenen un caràcter guanyador i ambició pot ser un amplificador. Es veuen capaces, ho han fet i ho poden tornar a fer. Intueixo que un bon pla per a dimecres seria anar molt quart a quart. L'Avenida voldrà sortir molt fort per reclamar el seu terreny, que és el que pensen. I si aguanten el primer i els dius: “No podeu.” El segon i dir: “Que aquest és el nostre missatge: no podeu. No va poder fa una setmana i no podeu ara.” Arribem a la mitja part i especialment en el tercer: “Que no ho veieu, que no podeu?” I si arribem aquí l'últim. I en el tercer i quart l'Avenida podria veure que té dubtes. Serà un partit molt psicològic i hem de veure de quin caràcter estan fets els dos equips. Són molt ambiciosos i espero molt nivell mental. Hi influirà molt, també, la segona derrota de dissabte a València. Hi va haver moments de dubtes i això interessa a l'Uni. Ja no es veuen intocables, però segueixen tenint aquesta capacitat de reacció perquè podrien haver guanyat perfectament. Són dues vegades en poc temps, que veuen que poden perdre, i a més van jugar 5 minuts més. També els pot afectar, en la preparació de l'eliminatòria? És clar, i hi va haver un temps mort a l'inici del partit amb Roberto Íñiguez exigint molt, per a mi massa. Veig una mica de nervis i tot afecta. Ara la sensació que tenen és que ja no són tan intocables i això en certs moments pot generar dubtes i es va veure: pensàvem que el 0-11 inicial anava endavant. I no. I que hi hagi públic? Les jugadores s'hauran acostumat a jugar sense. I les tres derrotes de l'Uni en

la lliga són amb afició. Salamanca, el pavelló Würzburg encara que sigui amb un terç, 800, és un punt afegit més a l'avantatge psicològic que dono a l'Avenida. Hi farà molt i per a elles serà el sisè home; bé, la sisena dona, encara que només sigui una cosa que no se sabia quan es va assignar la bombolla. Ara que es pot fer és un plus per a elles però ja et dic que hem de veure de quin caràcter estan fetes i si en algun moment l'Uni aconsegueix ser-hi, ser-hi i ser-hi, i els dona aquest missatge, apareixeran dubtes. En la semifinal de copa tothom sap que el tercer quart de l'Spar Girona no serà bo i malgrat això el capgiren. Per què? El que vaig veure, i per això és tan apassionant i meravellós el bàsquet, és un component sorpresa. Res feia preveure aquells 5 minuts magnífics en atac, pràcticament imparables, davant una defensa excepcional. Aquí hi pot haver el factor sort o talent individual perquè no hi havia res que fes preveure la reacció. A mi em va sorprendre. I no crec que l'Avenida, que seguia el seu pla, preveïés aquest pic de talent i creativitat en el moment que més ho necessitaven. Són 5 minuts que marquen la resta i formen part del joc que no sé si es podran replicar. Des que Chelsea Gray fa el 60-51 de tres fins al seu 66-70 amb assistències d'ella entremig? El moment Chelsea Gray... Dono molt mèrit i felicito el cos tècnic i el mèdic per gestionar tan bé la seva lesió. Hi ha la sort que pugui desenvolupar tot el seu talent però, que fos llavors, per a mi va ser un factor imprevisible que es va ajuntar, tot molt ben treballat, en aquell moment. I l'Uni també va fer coses molt ben fetes com ara el balanç defensiu, exquisit també amb València, i la defensa sobre Samuelson. M'encanta l'Avenida, m'encanta l'Uni i podia guanyar qualsevol. Són detalls. I sense aquesta espurna, fent-ho tot bé, no ho haurien pogut fer. Què li sembla el paper d'Alfred Julbe a la banqueta de l'Uni? Som amics i tenim una gran relació. I jo li insistia sempre que les noies també juguem a això i que se sorprendria amb la gent amb tant talent que hi ha. Quan arriba al novembre es diu que per al vestidor va ser un trasbals. Verbalitzar-ho, i cap a fora, ajuda a la transició? Si hi va ser mai és bona notícia: s'ha de gestionar i s'ha de recompondre i això vol dir encara més feina. Si va ser així hi han arribat a temps, a mi em feia patir que no hi arribessin. L'arribada de Laura Antoja s'interpreta pel seu coneixement i experiència del joc. I també per fer de pont entre l'entrenador i les jugadores. Vostè la coneix. És una peça fonamental, pel coneixement que té del bàsquet femení, i també és molt important perquè a més a l'Alfred l'ajudarà molt a fer d'enllaç entre les seves idees, que és un geni, per transmetre-les a les jugadores amb un llenguatge que s'entengui més. Ella ho ha estat, és fonamental perquè hi hagi aquesta connexió. Després de tres anys amb ell sé que els seus mètodes necessiten ser explicats i jo ho he parlat amb ell. Si la Laura fa aquest paper, és més que necessari.

.@puppysta1975, exbase del @CBAvenida i l'@unigirona, analitza com arriben els dos equips als quarts de l'@EuroLeagueWomen

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 16-03-2021, Pàgina 7

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1939554-ja-no-es-veuen-intocables.html>